

De tijd

Hij loopt te snel, de tijd
Hij probeert te ontsnappen
Maar ik vind een houvast aan zijn nek
Bedwelmd door de geestdrift
Dat ons leidt naar het onbekende

Ik strek mijn armen uit
En neem wat ik nodig heb
En ik voed mezelf met wat de reis me schenkt
Me stevig vasthoudend aan zijn lichaam

Soms fluister ik een woord in z'n oor
Als alles te dubbelzinnig wordt
Of wanneer ik voel dat het te langzaam gaat
Kijkend naar het onbekende.

Ik hou me vast aan z'n manen
En laat hem galoperen, z'n intuïtie volgend
Een beetje dronken, geamuseerd, met een glimlach
Mijn toekomst in zijn handen

Het is mijn verleden en mijn toekomst
Die we proberen samen te smelten
Mijn koffer en mijn richtlijn
In de optocht van dagen

En mijn trouwe liefde voor altijd